

El Cafè Slàvia, com un bon raig d'oli de les Garrigues

Fa més de dues dècades que programa música en directe a les Borges Blanques i avui és un referent de les sales de concerts a Catalunya

Albert Tarrats a la Cafeteria Slàvia | Juan Miguel Morales

T'atures a les Borges Blanques, buscant un lloc on sopar i escoltar música. Trobes una cafeteria acollidora i demanes una amanida. Quan te la porten, estàs a punt de dir a la cambrera que s'han equivocat: t'han dut un plat gegant amb enciam, pop a la gallega, un tall de truita de patata, torrades amb salmó, pernil, formatge de cabra i unes anxoves. Ets al Cafè Slàvia, on tant les amanides com les cançons són una república independent de les delícies autòctones.

L'Slàvia no és d'aquelles sales de concerts que obren a les set de la tarda per anar-hi a fer la canya abans del concert. Si ho voleu, podeu passar-hi el dia sencer: des de l'esmorzar fins al sopar passant per un dinar per on desfilen totes les estrelles de la cuina casolana. "Tot natural, eh?", diu Albert Tarrats, que no controla els fogons però cuina el plat fort dels caps de setmana amb una programació que des de fa més de vint anys ha dut la música catalana a les Garrigues fins a convertir-se en un referent per a l'escena. "Al principi ens costava -admet-. La gent venia, sopava i marxava. Poca gent es quedava a veure els concerts. Però a poc a poc vam aconseguir potenciar la cultura musical en un lloc en el qual no arribaven els directes."

Per l'escenari del Cafè Slàvia hi han passat **Pau Riba**, **Adrià Puntí**, **Mesclat**, els **Quicos**, **Tomeu Penya**, **Paco Ibáñez**..., i fa molt poc, **Manu Chao**. **Roger Mas** va fer-hi els primers concerts, i **Quimi Portet** hi torna sempre que pot. Sense cobrar entrada o a preus populars. I ja surten els números? "Sí, crec que els músics hi venen sobretot pel tracte", assegura Tarrats, i afegeix:

"Arriben, fan proves de so, sopen tranquil·lament, toquen, i alguns es queden a dormir a casa".

Com no hi haurien de voler tornar, els músics? Bon menjar, bon beure, bona música, un públic amable i proper, i una família que et tracta com un dels seus. Tan senzill i tan valuós com un bon raig d'oli de les Garrigues.